

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 8T/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7723010184
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Vojtko
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2023:7723010184.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Stanislav Vojtko, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.6.2023 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1. A. B., nar. X.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XX, E.,
2. ml. F. B., nar. X.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XX, E.,
3. G. H., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XX, E.,
4. Gabriel TOKÁR, nar. XX.X.XXXX v I., trvale bytom D. XXX/XX, E.,

s ú v i n n í , ž e

obžalované A. B. a ml. F. B.:

1/ dňa 29.09.2022 v čase od 12.40 h do 12.50 h, po predchádzajúcej vzájomnej dohode v predajni BILLA, na ul. J. K. XXXX J. E., okres C., odcudzili z predajnej plochy rôzny alkohol, ktorý si spoločne naukladali do nákupného vozíka a prešli s ním cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, cez vchod slúžiaci na vstup, čím takto pre poškodenú spoločnosť BILLA s.r.o., IČO: 31 347 037, so sídlom Bajkalská 19/A, Bratislava, spôsobili škodu vo výške 404,68 Eur,

obžalovaní ml. F. B. a G. H.:

2/ dňa 30.09.2022 v čase od 18.11 h do 18.36 h, po predchádzajúcej vzájomnej dohode v predajni BILLA, na ul. J. K. XXXX J. E., L. C., odcudzili z predajnej plochy alkohol a sladkosti tým spôsobom, že obvinená ml. F. B. si tovar naukladala do nákupného vozíka, kde následne privolala obvineného G. H., ktorý stál pred predajňou, aby jej ho pomohol odtlačiť. S plným nákupným vozíkom spoločne prešli cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, cez vchod slúžiaci na vstup, čím takto pre poškodenú spoločnosť BILLA s.r.o., IČO: 31 347 037, so sídlom Bajkalská 19/A, Bratislava, spôsobili škodu vo výške 1.077,43 Eur. Konania uvedeného v skutku 1 a 2 obžaloby sa obvinená ml. F. B. dopustila napriek tomu, že rozhodnutím Okresného úradu Michalovce, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-MI-OVVS-2021/011347-006 zo dňa 15.10.2021, právoplatného dňa 04.11.2021 bola uznaná vinnou

zo spáchania priestupku proti majetku v zmysle ustanovenia § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, za čo jej bola uložená pokuta vo výške 10 Eur,

obžalovaní G. H. a M. N.:

3/ dňa 01.10.2022 v čase od 15.59 h do 16.03 h, po predchádzajúcej vzájomnej dohode v predajni BILLA, na ul. J. K. XXXX J. E., okres C., odcudzili z predajnej plochy alkohol, ktorý si spoločne naukladali do dvoch nákupných vozíkov a prešli s nimi cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, cez vchod slúžiaci na vstup, čím takto pre poškodenú spoločnosť BILLA s.r.o., IČO: 31 347 037, so sídlom Bajkalská 19/A, Bratislava, spôsobili škodu vo výške 1.171,80 Eur,

t e d a

obžalovaná A. B.

v skutku 1/

- spoločným konaním si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila, a spôsobila tak malú škodu,

obžalovaná ml. F. B.

v skutku 1/ a 2/

- spoločným konaním si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila, a spôsobila tak malú škodu, pričom bola za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutá,

obžalovaný G. H.

v skutku 2/ a 3/

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, a spôsobil tak malú škodu,

obžalovaný M. N.

v skutku 3/

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, a spôsobil tak malú škodu,

č í m s p á c h a l i

obžalovaná A. B.

v skutku 1/

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaná ml. F. B.

v skutku 1/ a 2/

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný G. H.

v skutku 2/ a 3/

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný M. N.

v skutku 3/

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaná A. B.

podľa § 212 ods. 1 za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Trestného zákona sa jej výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Obžalovaná ml. F. B.

podľa § 212 ods. 1 za použitia § 117 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 119 ods. 1 Trestného zákona sa jej výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Obžalovaný G. H.

podľa § 212 ods. 1 za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaná M. N.

podľa § 212 ods. 1 za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku u k l a d á obžalovaným A. B. a ml. F. B. nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému – BILLA s.r.o., Bajkalská19/A, Bratislava, IČO: 31 347 037, škodu vo výške 404,68 €.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku u k l a d á obžalovaným ml. F. B. a G. H. nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému – BILLA s.r.o., Bajkalská19/A, Bratislava, IČO: 31 347 037, škodu vo výške 1.077,43 €.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku u k l a d á obžalovaným G. H. a M. N. nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému – BILLA s.r.o., Bajkalská19/A, Bratislava, IČO: 31 347 037, škodu vo výške 1.171,80 €.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 6.4.2023 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce obžalobu na A. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na ml. F. B. pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na G. H. pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a na M. N. prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní súd umožnil obžalovanej A. B. urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaná vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku 1 uvedeného v obžalobe. Z tohto dôvodu súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanej A. B. tieto otázky.

Na otázku či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, obžalovaná odpovedala „áno“.

Na otázku či bola ako obvinená poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaná odpovedala „áno“.

Na otázku či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu obžalovaná odpovedala „áno“.

Na otázku či bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jej kladený za vinu, obžalovaná odpovedala „áno“.

Na otázku či sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, obžalovaná odpovedala „áno“.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaná A. B. odpovedala na všetky položené otázky „áno“ a k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny, súd prijal toto vyhlásenie obžalovanej a rozhodol, že sa nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku, a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní umožnil taktiež obžalovanej ml. F. B. urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaná vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutkov 1 a 2 uvedených v obžalobe. Z tohto dôvodu súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanej ml. F. B. tieto otázky.

Na otázku či rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa jej kladú za vinu, obžalovaná odpovedala „áno“.

Na otázku či bola ako obvinená poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaná odpovedala „áno“.

Na otázku či rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestného činu obžalovaná odpovedala „áno“.

Na otázku či bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jej kladený za vinu, obžalovaná odpovedala „áno“.

Na otázku či sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, obžalovaná odpovedala „áno“.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaná ml. F. B. odpovedala na všetky položené otázky „áno“ a k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny, súd prijal toto vyhlásenie obžalovanej a rozhodol, že sa nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaná priznala spáchanie skutkov, a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní umožnil taktiež obžalovanému G. H. urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov 2 a 3 uvedených v obžalobe. Z tohto dôvodu súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanému G. H. tieto otázky.

Na otázku či rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestného činu obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, obžalovaný odpovedal „áno“.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný G. H. odpovedal na všetky položené otázky „áno“ a k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny, súd prijal toto vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že sa nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní umožnil taktiež obžalovanému M. N. urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku 3 uvedeného v obžalobe. Z tohto dôvodu súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanému M. N. tieto otázky.

Na otázku či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, obžalovaný odpovedal „áno“.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný M. N. odpovedal na všetky položené otázky „áno“ a k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny, súd prijal toto vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že sa nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd následne na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste obžalovaných a náhrade škody a to prečítaním listinných dôkazov.

Podľa neplatného skráteneho daňového dokladu obchodnej spoločnosti BILLA s.r.o. zo dňa 7.10.2022 bola hodnota tovaru odcudzeného dňa 29.9.2022 v čase od 12:40 hod. do 12:50 hod. vo výške 404,68 €.

Podľa dvoch neplatných skráteneých daňových dokladov obchodnej spoločnosti BILLA s.r.o. zo dňa 7.10.2022 bola hodnota tovaru odcudzeného dňa 30.9.2022 vo výške 1.077,43 €.

Podľa dvoch neplatných skráteneých daňových dokladov obchodnej spoločnosti BILLA s.r.o. zo dňa 7.10.2022 bola hodnota tovaru odcudzeného dňa 1.10.2022 vo výške 1.171,80 €.

Podľa správy o povesti obžalovanej A. B. z Mestského úradu Strážske zo dňa 15.3.2023 obžalovaná má ukončené základné vzdelanie, vychovávala ju teta A. O., ktorej ako maloletá bola zverená po smrti svojej matky, je slobodná a je matkou maloletého syna P.. Správanie obžalovanej na verejnosti nebolo riešené pracovníkmi mestskej polície.

Podľa správy o povesti obžalovanej ml. F. B. z Mestského úradu Strážske zo dňa 15.3.2023 obžalovaná má ukončené základné vzdelanie, vychovávala ju teta A. O., ktorej ako maloletá bola zverená po smrti svojej matky. Správanie obžalovanej na verejnosti nebolo riešené pracovníkmi mestskej polície.

Z charakteristiky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce zo dňa 6.3.2023 vyplýva, že obžalovaná ml. F. B. žila doposiaľ v domácnosti svojej tety A. O., ktorá zabezpečovala jej starostlivosť, avšak aktuálne sa obžalovaná k tete vrátiť už nechce z dôvodu naštrbených vzťahov. Doposiaľ boli biologické i emocionálne potreby obžalovanej zo strany tety čiastočne uspokojované, avšak v súvislosti s odchodom mladistvej z domácnosti bude plán práce i miera ohrozenia dieťaťa prehodnotená. Nateraz sa rizikom v rodine javia naštrbené vzťahy medzi tetou a obžalovanou, ktorá nevie, kam vlastne patrí, pričom do domácnosti svojej tety sa viac nechce vrátiť. Konanie obžalovanej bolo z dôvodu neuspokojenia jej potrieb – financií, ktoré mala priniesť do školy a teta jej ich odmietla poskytnúť, a tiež si chcela kúpiť nejaké oblečenie. Situáciu dieťaťa vyriešila teta využitím svojich možností a obžalovanú potrestala tým, že ju vyhodila z domu. Oddelenie úradu práce poskytlo A. O. sociálne poradenstvo v oblasti výchovy a bola upozornená, že za obžalovanú je stále zodpovedná, nakoľko jej bola zverená súdom.

Podľa správy o povesti obžalovaného G. H. z Mestského úradu Strážske zo dňa 30.1.2023 obžalovaný nemá dobrú povesť, má kladný vzťah k alkoholu, ktorý niekedy užíva vo zvýšenej miere. Obžalovaný obťažuje okoloidúcich na verejných priestranstvách, najmä však v obchodných prevádzkach alebo pred nimi, v center mesta a pred mestským úradom a to hlučným správaním, krikom, používaním vulgárnych výrazov, vytváraním a ponechávaním komunálneho odpadu mimo odpadových nádob a podobne. Pre toto jeho konanie sú často privolané hliadky mestskej polície.

Podľa správy o povesti obžalovaného M. N. z Mestského úradu Strážske zo dňa 30.1.2023 obžalovaný sa nijakým spôsobom nezapája do verejného života, má kladný vzťah k alkoholu, ktorý niekedy užíva vo zvýšenej miere.

Z výpisu z ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaná A. B. sa doposiaľ dopustila jedného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a to dňa 19.7.2022, kedy vulgárne vynadala L. Q., za čo jej bola uložená pokuta vo výške 50,- €.

Z výpisu z ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaná ml. F. B. sa doposiaľ dopustila jedného priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a to dňa 9.7.2021, kedy v predajni Tesco Strážske spolu s M. N. zobrali z predajnej plochy sedem kusov čokolády Fidorka v celkovej hodnote 3,15 €, za čo jej bola uložená pokuta vo výške 10,- €.

Z výpisu z ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný G. H. sa doposiaľ dopustil piatich priestupkov, z toho dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a troch priestupkov na úseku dopravy.

Z výpisu z ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný M. N. sa doposiaľ dopustil jedného priestupku vyskytujúci sa na viacerých úsekoch správy podľa § 21 ods. 1 písm. f/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch tým, že dňa 23.6.2021 zavolať na linku 158, aby tak postrašil R. P., ba už toľko nepila, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20,- €.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná A. B. nebola doposiaľ súdne trestaná.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná ml. F. B. nebola doposiaľ súdne trestaná.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný G. H. bol doposiaľ 17 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 2.12.2019, sp. zn. 8T/129/2019, za prečin útoku verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov a štyroch mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest vykonal dňa 9.11.2021.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný M. N. bol doposiaľ 23 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 16.1.2018, sp. zn. 4T/68/2017, za prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest vykonal dňa 22.4.2019.

Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovanej A. B. v skutku 1 ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorý spáchala vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona po objektívnej stránke tak, že si spoločne s obžalovanou ml. F. B. prisvojila cudzie veci – fľaše rôzneho alkoholu tým, že sa ich zmocnila a spôsobila tak škodu vo výške 404,68 €, čo predstavuje podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona malú škodu. Po subjektívnej stránke konala obžalovaná v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovanej ml. F. B. v skutkoch 1 a 2 ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorý spáchala vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona po objektívnej stránke tak, že v skutku 1 si spoločne s obžalovanou A. B. prisvojila cudzie veci – fľaše rôzneho alkoholu tým, že sa ich zmocnila a spôsobila tak škodu vo výške 404,68 €, a v skutku 2 si spoločne s obžalovaným G. H. prisvojila cudzie veci – fľaše rôzneho alkoholu a sladkosti rôzneho druhu tým, že sa ich zmocnila a spôsobila tak škodu vo výške 1.077,43 €, pričom celkovo tak spôsobila škodu vo výške 1.482,11 €, čo predstavuje podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona malú škodu. Konanie obžalovanej bolo potrebné kvalifikovať aj podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaná sa týchto skutkov dopustila napriek tomu, že rozhodnutím Okresného úradu Michalovce zo dňa 15.10.2021 č. OU-MI-OVVS-2021/011347-006 bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Po subjektívnej stránke konala obžalovaná v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného G. H. v skutkoch 2 a 3 ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorý spáchal vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona po objektívnej stránke tak, že v skutku 2 si spoločne s obžalovanou ml. F. B. prisvojil cudzie veci – fľaše rôzneho alkoholu a sladkosti rôzneho druhu tým, že sa ich zmocnil a spôsobil tak škodu vo výške 1.077,43 €, a v skutku 3 si spoločne s obžalovaným M. N. prisvojil cudzie veci – fľaše rôzneho alkoholu tým, že sa ich zmocnil a spôsobil tak škodu vo výške 1.171,80,- €, pričom celkovo tak spôsobil škodu vo výške 2.249,23 €, čo predstavuje podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona malú škodu. Po subjektívnej stránke konal obžalovaný v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného M. N. v skutku 3 ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorý spáchal vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného

zákona po objektívnej stránke tak, že si spoločne s obžalovaným G. H. prisvojil cudzie veci – fľaše rôzneho alkoholu tým, že sa ich zmocnil a spôsobil tak škodu vo výške 1.171,80 €, čo predstavuje podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona malú škodu. Po subjektívnej stránke konal obžalovaný v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o druhu trestov a ich výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Všetkým štyrom obžalovaným súd ukladal tresty odňatia slobody. V prípade obžalovaných G. H. a M. N. neprichádzal do úvahy iný druh trestu, nakoľko obaja sa v minulosti dopustili viacerých trestných činov, vrátane majetkových, pričom ani výkon nepodmienečných trestov odňatia slobody nevedol k ich náprave. V prípade obžalovanej A. B. súd zvažoval aj miernejšiu formu trestu, ako je trest odňatia slobody, avšak peňažný trest vzhľadom na nemajetnosť obžalovanej neprichádzal do úvahy, a trest povinnej práce súd obžalovanej neukladal z dôvodu, že obžalovaná sa v súčasnosti stará o dve maloleté deti, pričom výkon tohto trestu by mohol ohroziť ich výchovu. Pokiaľ ide obžalovanú ml. F. B., aj v jej prípade súd zvažoval miernejšiu formu trestu, ako je trest odňatia slobody. Peňažný trest súd obžalovanej neukladal z dôvodu, že obžalovaná je nemajetná, a trest povinnej práce jej neukladal z dôvodu, že takáto forma trestu by podľa názoru neodradila dostatočne obžalovanú od páchania obdobnej majetkovej trestnej činnosti s poukazom nato, že iba necelý rok pred spáchaním teraz prejednávaného trestného činu krádeže sa obžalovaná dopustila priestupku proti majetku za podobných okolností.

Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody u obžalovanej A. B. súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd zistil u obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, keďže obžalovaná sa k trestnému činu priznala a jeho spáchanie úprimne oľutovala. Priťažujúcu okolnosť u obžalovanej súd nezistil žiadnu. Vzhľadom k tomu, že prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znižoval hornú hranicu trestnej sadzby (2 roky = 24 mesiacov) o jednu tretinu, t.j. o 8 mesiacov, na 16 mesiacov, pričom ako základ na zníženie tejto hornej hranice bral súd rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby (0 mesiacov až 24 mesiacov), teda 24 mesiacov.

Súd teda ukladal obžalovanej A. B. trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby až na 16 mesiacov.

Po prihliadnutí na všetky vyššie uvedené kritéria na ukladanie trestu, najmä na závažnosť trestného činu, následok a osobu obžalovanej, dospel súd k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov bude dostatočné na prevýchovu obžalovanej, zároveň iných odradiť od páchania takejto trestnej činnosti. V zmysle § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mal súd zato, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon tohto trestu nie je potrebný a výkon trestu odňatia slobody jej preto podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody u obžalovanej ml. F. B. súd znižoval podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona trestné sadzby trestu odňatia slobody na jednu polovicu (až na 1 rok), nakoľko obžalovaná spáchala pokračovací prečin krádeže ako mladistvá. Zároveň súd prihliadol taktiež na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom zistil u obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, keďže obžalovaná sa k trestnému činu priznala a jeho spáchanie úprimne oľutovala. Priťažujúcu okolnosť u obžalovanej súd nezistil žiadnu. Vzhľadom k tomu, že prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znižoval hornú hranicu na polovicu zníženej trestnej sadzby (1 rok = 12 mesiacov) o jednu tretinu, t.j. o 4 mesiace, na 8 mesiacov, pričom ako základ na zníženie tejto hornej hranice bral súd rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou na polovicu zníženej trestnej sadzby (0 mesiacov až 12 mesiacov), teda 12 mesiacov.

Súd teda ukladal obžalovanej ml. F. B. trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby až na 8 mesiacov.

Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených kritérií, najmä s poukazom na závažnosť trestného činu a nato, že obžalovaná ešte doposiaľ nebola súdne trestaná, súd považoval trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 3 mesiacov za dostatočný nato, aby viedol obžalovanú k náprave

a vedeniu riadneho života a zároveň takýto trest bude preventívne pôsobiť aj na ostatných potenciálnych páchatel'ov takejto trestnej činnosti. V zmysle § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon tohto trestu nie je potrebný, berúc do úvahy najmä osobu obžalovanej, ktorá doposiaľ nebola súdne trestaná. Výkon trestu odňatia slobody jej preto podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody u obžalovaného G. H. súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, keďže obžalovaný sa k trestnému činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Priťažujúcou okolnosťou u obžalovaného bolo podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom k tomu, že neprevažoval pomer ani poľahčujúcich okolností ani priťažujúcich okolností, súd neznižoval hornú hranicu ani nezvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona.

Súd teda ukladal obžalovanému G. H. trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby až na 2 roky.

Po prihliadnutí na všetky vyššie uvedené kritéria na ukladanie trestu, najmä na osobu obžalovaného, ktorý bol už 17 krát súdne trestaný, a to viac krát aj za majetkovú trestnú činnosť, za ktorú mu bol uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody, súd považoval za potrebné uložiť mu opäť nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov majúc zato, že iba takýto trest bude dostatočný nato, aby viedol obžalovaného k náprave a vedeniu riadneho života a zároveň takýto trest bude preventívne pôsobiť aj na ostatných potenciálnych páchatel'ov takejto trestnej činnosti.

Pre výkon tohto trestu súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prečinu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody u obžalovaného M. N. súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, keďže obžalovaný sa k trestnému činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Priťažujúcou okolnosťou u obžalovaného bolo podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom k tomu, že neprevažoval pomer ani poľahčujúcich okolností ani priťažujúcich okolností, súd neznižoval hornú hranicu ani nezvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona.

Súd teda ukladal obžalovanému M. N. trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby až na 2 roky.

Po prihliadnutí na všetky vyššie uvedené kritéria na ukladanie trestu, najmä na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy, dospel súd k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov bude dostatočné na prevýchovu obžalovaného. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal vyššie uvedený trestný čin aj napriek tomu, že už bol viackrát odsúdený za majetkovú trestnú čin na nepodmienečný trest odňatia slobody bez želaného efektu, neboli ani v jeho prípade splnené podmienky pre podmiennečný odklad výkonu tohto trestu.

Pre výkon tohto trestu súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona taktiež zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prečinu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Obžalované A. B. a ml. F. B. súd zaviazal uhradiť poškodenej obchodnej spoločnosti BILLA s.r.o. spoločne a nerozdielne škodu za tovar, ktorý odcudzili dňa 29.9.2022 vo výške 404,68 €.

Obžalovaných ml. F. B. a G. H. súd zaviazal uhradiť poškodenej obchodnej spoločnosti BILLA s.r.o. spoločne a nerozdielne škodu za tovar, ktorý odcudzili dňa 30.9.2022 vo výške 1.077,43 €.

Obžalovaných G. H. a M. N. súd zaviazal uhradiť poškodenej obchodnej spoločnosti BILLA s.r.o. spoločne a nerozdielne škodu za tovar, ktorý odcudzili dňa 1.10.2022 vo výške 1.171,80 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Michalovce.